

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1Cdo/103/2016                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 8415206568                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 25.04.2017                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Janka Cisárová           |
| Funkcia:                   | súdca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2017:8415206568.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne VISKIO s. r. o., so sídlom v Stupave, Bottova 803/9, IČO: 46 042 377, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Consiliaris, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Ružová dolina 8, IČO: 47 248 301, proti žalovanému E. bývajúcemu v X., zastúpenému JUDr. Martinom Bašistom, advokátom so sídlom v Poprade, Štefánikova 8, o vydanie vecí a o nariadenie predbežného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 2 C 267/2015, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 17. decembra 2015 sp. zn. 6 Co 373/2015, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 23. septembra 2015 č. k. 2 C 267/2015-94 nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovanému nakladať a scudzit' nehnuteľnosť umiestnenú v okrese Bratislava III, obec Y. - m.č. Z., k. ú. Z., a to EKO keramický dom na parcele č. XXXX/X, zapísaný na LV č. XXXXX, na základe kúpnej zmluvy, darovacej zmluvy, zámennej zmluvy alebo iného právneho úkonu a tiež uzavrieť zmluvu o zabezpečovacom prevode práva k nehnuteľnosti alebo zriadiť záložné právo, právo zodpovedajúce vecnému bremenu alebo iné obdobné vecné alebo záväzkové právo k nehnuteľnosti, tiež uzavrieť zmluvu o nájme predmetnej nehnuteľnosti, alebo vložiť nehnuteľnosť ako nepeňažný vklad do právnickej osoby až do vydania právoplatného rozhodnutia vo veci.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného uznesením zo 17. decembra 2015 sp. zn. 6 Co 373/2015 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Namietala, že v danom prípade existuje objektívny stav nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy na jej právach, tvrdiac, že žalovaný nerešpektuje je vlastnícke právo, nakoľko neoprávnene disponuje s vecami, ktorých je

vlastníčkou, pričom existuje dôvodná obava, že bude v takomto konaní pokračovať, čím jej bezpochyby hrozí nebezpečenstvo vzniku škody ako aj zvyšovanie už vzniknutých škôd. V tejto súvislosti poukazovala na konkrétne inzeráty, z ktorých má byť zrejmé, že žalovaný chce predat' nehnuteľnosť, ktorej podstatnou súčasťou sú aj veci, ktorých je vlastníčkou. Keďže odvolací súd si skutočnosť inzerovania predmetnej nehnuteľnosti žiadnym spôsobom nepreveril a iba sa stotožnil s tvrdeniami žalovaného v odvolaní, mala za to, že konanie zaťažil tzv. inou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Napokon, bez bližšej konkretizácie namietala, že v konaní jej bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. So zreteľom na uvedené žiadala rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a žalovaného zaviazat' povinnosťou zaplatiť jej trovy konania.

4. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení navrhol dovolanie odmietnuť.

5. V danom prípade bolo dovolanie podané 19. februára 2016. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania skúmal (§ 443 C.s.p.), či je dovolanie procesne prípustné.

7. Vychádzajúc z ustanovení § 470 ods. 1, 2 C.s.p., s prihliadnutím na základné princípy obsiahnuté v čl. 2 ods. 1, 2 a čl. 3 ods. 1 C.s.p., najvyšší súd posudzoval podmienky prípustnosti dovolania podľa právneho stavu účinného ku dňu podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

8. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O.s.p.). V danom prípade dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré nemá znaky tých uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., proti ktorým bolo dovolanie procesne prípustné. Navyše, dovolanie proti uzneseniu o predbežnom opatrení bolo v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. neprípustné.

9. Dovolanie žalobkyne by vzhľadom na vyššie uvedené bolo prípustné iba vtedy, ak by v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v § 237 ods. 1 O.s.p. Existenciu väd v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. žalobkyňa netvrdila a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo.

10. Žalobkyňa zastáva názor, že jej v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Za právneho stavu účinného do 30. júna 2016 sa odňatím možnosti konať pred súdom rozumel procesne nesprávny postup súdu, ktorý mal za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konania [v zmysle ustanovenia § 18 O.s.p. mali účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd bol povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv - viď napríklad právo účastníka vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 O.s.p.), byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Najvyšší súd už v minulosti viackrát zdôraznil, že pre záver o existencii procesnej vady konania uvedenej v ustanovení § 237 ods. 1 O.s.p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil takej vady; rozhodujúcim bolo výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (porovnaj napríklad rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 409/2015, 6 Cdo 30/2016 a 8 Cdo 34/2016).

11. Vzhľadom na to, že žalobkyňa v dovolaní vôbec neuviedla, v čom konkrétne má vada v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. spočívať a dovolací súd ani po preskúmaní obsahu spisu nezistil taký postup odvolacieho súdu, ktorým by jej bola odňatá možnosť pred ním konať, možno uzavrieť, že existenciu tejto vady vytýkala žalobkyňa neopodstatnene.

12. Pokiaľ žalobkyňa v dovolaní namietala, že v konaní došlo k tzv. inej procesnej vade konania, treba uviesť, že „iná procesná vada“ (v ustanovení § 237 ods. 1 O.s.p. neuvedená) bola do 30. júna 2016 považovaná za relevantný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ktorý ale mohol byť úspešne uplatnený iba v procesne prípustnom dovolaní. Konštantná judikatúra najvyššieho súdu zastávala do uvedeného dňa názor, že takáto vada prípustnosť dovolania nezakladá (porovnaj napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 888/2015, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 60/2012 a 7 Cdo 86/2012). I keby teda v preskúmvanej veci došlo k tzv. inej procesnej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nezakladalo by to prípustnosť dovolania žalobkyne.

13. Z obsahu dovolania napokon vyplýva, že žalobkyňa namietala i nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Nesprávne právne posúdenie veci súdom však prípustnosť dovolania nezakladalo (viď R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Keďže v danom prípade žalobkyňa uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v dovolaní, ktoré nie je procesne prípustné, dovolací súd nemohol podrobiť napadnuté uznesenie posúdeniu z hľadiska správnosti v ňom zaujatých právnych záverov.

14. Vzhľadom na to, že prípustnosť v danej veci podaného dovolania nevyplýva z ustanovení § 239 O.s.p. a vady konania podľa § 237 ods. 1 O.s.p. v dovolacom konaní nevyšli najavo, najvyšší súd odmietol dovolanie žalobkyne ako procesne neprípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C.s.p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 C.s.p.).

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.